

Kuvataiteen perusopetus, laaja oppimäärä

lopputyö

Sara Hildén -akatemia

2022

Nuoruus & Tunteet

Tekijä: Milja Topi

Opettaja: Merja Honkkila

Portfolio

Hei, olen Milja. Käyn tällä hetkellä lukion toista vuotta ja olen ollut Sara Hildénin kuvataidekoulussa jo 11 vuotta. Lopputyöni: Nuoruus & Tunteet on projekti, jonka parissa olen työskennellyt vuoden ajan. Nyt se on vihdoinkin valmis ja sen takia sinä lukija pääset nyt tutustumaan tähän portfolioon. Nuoruus & Tunteet on kuvakollaasi, joka nimensä mukaan kuvaa tapaa katsoa maailmaa tunnepohjalta nuoren ihmisen silmin. Kuvat on jaettu neljään osaan: Yksinäisyys, Ahdistys, Ilo ja Rakkaus. Mutta ne ovat monitulkintaisia. Käytin työssäni valokuvaamista ja maalaamista. Työt on tehty tekniikoilla, joihin olen opinnoissani kunnolla syventynyt. Niiden lisäksi olen vielä hionut taitojani piirtämisessä ja arkkitehtuurissa.

Vaikka se kuulostaakin kliseiseltä, niin minun ajatteluprosessiani on tämän työn aikana eniten inspiroinut ystäväni ja tuttavani. Instagramissa seuraan useita henkilöitä, jotka jakavat lähes ammattitason valokuvia. Pohdin usein, miten he ovat ottaneet näitä upeita valokuvia. Koska itsekkin olen keskittynyt valokuvaamiseen, osaan arvostaa työtä kuvien takana. Nämä kuvat inspiroivat minua laajentamaan omaa luovuuttani ja ottamaan erilaisia kuvia. On esimerkiksi hieno nähdä, miten joku saa käden muovipussissa näyttämään siltä, kuin käsi olisi veden alla pelkän valotuksen avulla.

Työtäni on inspiroinut myös minun tunnolliset kuvauskohteeni: serkkuni, paras kaverini ja siskoni. Kiitos heidän, niin olen pystynyt ottamaan kuvia milloin missäkin. He ovat aina jaksaneet olla täysillä mukana, kun pyydän heitä kuvieni kohteiksi.

Yhtenä innoittajana on ollut myös lukion kuvataide opettaja. Hän esitteli minulle erilaisia taiteilijoita, joiden työt ovat inspiroineet kuviani. Opettaja on myös valokuvaaja. Hän piti yhdellä taide kurssilla liikuttavan puheen siitä, kuinka tärkeää on ottaa kuvia läheisistä ja tärkeistä hetkistä sekä pysäyttää hetki ja saada siitä kiva muisto. Miksi en tekisi sitä, kun löytyy taitoa ja on hyvä kamera. Hän esitteli minulle valokuvaajia, jotka ovat olleet inspiraation lähteenä tämänkin työ kuville. Heitä ovat Magnus Sharmanoff, joka leikittelee kuvilla, jotka näyttävät muokatuilta, vaikka ne ovat suuren lavastuksen lopputulos. Toinen on Marja Pirilä, joka käyttää camera obscuraa tekniikkaa monissa kuvissaan ja saa kuvan näyttämään moniulotteiselta ilman mitään tehosteita. Sekä maalari Yayoi Kusama, jonka elämän tarina on vaan niin inspiroiva, miten hän on aloittanut melkein tyhjästä ja on nyt yksi maailman tunnetuimmista taiteilijoista.

Pidin pitkään taidekoulussa käymisen itsestänselvyytenä ja vähän jopa taakkana. Minulla oli pitkään se menttaliteetti, että taiteen tekeminen on raskasta, koska taiteen pitää olla hienoa ja realistista. Nykyään arvostan kuvataiteessa paljon enemmän luovuutta ja tarinaa teosten takana. Olin tottunut siihen, että pitää olla joka viikko aina niin luova, mutta kun on huomannut, että on oikeasti oppinut paljon ja, että tulevaisuus tarvitsee luovia ihmisiä, niin on oppinut arvostamaan tätä kaikkea. Videopelissä Detroit Become Human oli yksi kohta mikä ainakin jäi mielen päälle tästä aiheesta. Peli siis sijoittuu tulevaisuuteen ja kertoo, miten androideista on tullut osa ihmiskuntaa. Pelissa yksi androidi maalaa kuvasta täydellisen kopion. Se oli juuri sitä, mitä häneltä odotettiin. Hänen maalaustaan kritsoitiin, koska se ei kuulemma ollut taidetta vaan pelkkä kopio. Sitten androidia haastettiin luomaan jotain silmät kiinni ja tunteiden johdattamana. Kun hän oli saanut teoksen valmiiksi, niin häntä pyydettiin kertomaan siitä jotakin. Hän pystyi kertomaan teoksesta ja sen ajatusprosessista enemmän mielenkiitaisia asioita kuin ensimmäisestä maalauksesta ja sai siitä parempaa palautetta.

Omassa teoksessani pyrin tuomaan esille tunnetiloja valokuvien ja maalauksien kautta. Teos käsittelee vahvoja tunteita ja niiden monitulkinnallisuutta. Pidän valokuvaamisesta ja halusin työlläni näyttää valokuvauksen monipuolisuutta. Sen takia valitsin aiheekseni jotain monipuolista kuten tunteet sekä ajan (nuoruus), jolloin tunteet koetaan voimakkaasti.

Valmis teos sisältää neljä kolmen kuvan kuvakollaasia ja neljä maalausta. Tämän selittäminen muille ensimmäistä kertaa on aina johtanut hämmentyneisiin ilmeisiin. Helposti sanottuna siinä on tunteita kuvastavia valokuvia, sekä aiheeseen sopivia maalauksia. Maalaukset ovat minun tuottamaa tunnemaailmaa. Ranta näkymä merelle oli ensimmäinen maalaus, jonka tein. Nautin horisonttien ja rantoja maalaamisesta. Se tuli osaksi työtä, kun halusin, että työhön kuuluu maalauksia valokuvien lisäksi. Se oli hyvä valinta, sillä minun mielestäni maalaukset tuovat aivan uutta analysoitavaa kuvien vierelle ja niiden värimaailma on paljon eloisampaa.

Toinen maalaus on savuinen taivas saastuttavasta elämän tavastamme ja keuhkot kuvaamassa saateiden aiheuttamaa tulosta meihin. Siinä on keuhkoja rivissä ja ne kertovat myös ihmisten ainutlaatuisuudesta, mikään keuhkoista ei ole samanlainen eikä korvattavissa.

Kolmas taideteos on kuvaus Nalle Puhin ja Nasun ystävydestä. Siinä käytin pehmeitä värejä, lisäämällä nestemäisiin maaleihin vettä. Näitä teoksia tuli monta, sillä maali kuivui nopeasti, joten maalaamisen kanssa piti olla nopea.

Neljäs maalaus kuvaa useita vahvoja tunteita, muistoja ja tunnelmaa yhdistettynä. Se on isompi kuin muut, koska sen teemana on rakkaus. Aiheeseen oli hyvin vaikea keksiä mitään, joka kuvaisi sitä täydellisesti. Sen takia se oli koko työn viimeinen teos, joka valmistui. Siinä olen yhdistänyt monta rakkauteen liittyvää pientä hetkeä. Se kuvaa seikkailua, epäonnistumisia, onnistumisia ja hetken tunnemyrskyä.

Teokset kuvaavat myös sitä, miten tunteet voidaan tulkita eri tavalla. On vaikeaa laittaa tunteita yhteen kategoriaan. Minun tapani tulkita työtäni voi olla aivan erilainen kuin jonkun toisen. Jos teos herättää katsojassa tunteita niin se on saavuttanut kohdeyleisönsä.

Työni on kuin palapeli. Kun sen näkee ensimmäistä kertaa, niin se saattaa olla sekavan oloinen. Kun siihen pääsee syvemmin sisälle, niin se voi olla vieläkin sekavampi, mutta herättää tunteita ja saa ajatukset liikkeelle.

Maalauksien (pilalle menneet/harjoitukset)

aikamatka keväälle 2021

Meiltä kysyttiin viimeisen lukukauden lopussa lopputyö ideoita. Minulla oli jo pitkään ollut ideana tehdä maalaus projekti, jossa oli kolme eri maalausta. Siinä olisi ollut koira: joka olisi kuvannut todellista minää, leijona olisi kuvannut sitä, miten minä haluan näyttäytyä muille ja lintu, joka kuvaisi sitä, millaisena näyttäydyn muille. Se oli kesän ajan lopputyöni suunnitelma, mutta suunnitelmat muuttuivat. Keskustelut opettajan kanssa saivat minut muuttamaan suunnitelmaa. Sain idean kuvata nuoren ihmisen mieltä ja siinä vaiheessa oli jo selvää, että haluan tehdä valokuvausprojektin. Kuvakollaasi idea tuli esiin keskusteluissa kotona.

Alkuvaihe tein koulussa suunnittelua melko pitkään, sillä valokuvien ottaminen ei ollut mahdollista koululla. Sain aikaa hukattua, kun aloin tekemään maalauksia tuntien aikana. Meillä oli muutama lauantai työpäiviä, jolloin tulimme koululle tekemään töitämme noin 6 tunniksi. Silloin sain parhaiten maalauksia tehtyä

Aikataulun loppumetreillä työskentely oli tiheämpää. Viimeiset kaksi kuukautta kävin koululla enemmän kuin kerran viikossa. Vaikeuksia tuotti keksiä mitä maalata rakkaus aiheeseen. Myös valokuvien editointi oli kovasti työn alla, kun ne piti saada lähetettyä painettaviksi. Kuvat valmistuivat ajallaan ja niistä tuli paljon laadukkaampia kuin jos ne olisi printattu.

Alussa visioni oli sellainen, että yhdessä kuva kollaasissa on neljä teosta, joista kolme on valo kuvaa ja yksi maalaus. Valitettavasti kun nelikkoa yritettiin sovittaa yhteen, niin tuli huomattua, että maalaus valokuvien vieressä ei sopinutkaan. Joten loppujen lopuksi sovittiin, että kolme valokuvaa saavat oman kapalevynsä ja maalaus saa omansa.

Kun vertaa valmista työtä alkuperäiseen suunnitelmaan, niin huomaa, että täytyy tulevaisuudessa keskittyä paremmin värien yhteensopivuuteen. Vaikka teos on muuttunut paljon alkuperäisestä, niin ainakin teoksen runko on säilynyt samana koko projektin aikana. Pienet yksityiskohdat ovat saaneet vähän pieniä hienosäätöjä.

En ole tätä kirjoittaessa vielä nähnyt lopputyötä kokonaisuudessaan, mutta osaan kuvitella kaikki osat omilla kapalevyillään ja oikeassa järjestyksessä. Mielessäni se näyttää paljolta. Se voi johtua siitä, kun näen jokaisen teoksen yksittäisenä taideteoksena.

Olen tyytyväinen teoksen lopputulokseen, mutta jos olisin voinut tehdä jotain eri lailla, niin olisin varannut työlleni enemmän aikaa. Tämä portfolioikin tuli kirjoitettua vähän viime tipassa. Tämän työn tekeminen oli hyvä oppitunti vastuunottamiselle ja ajan käytön hallinnalle.

Kivointa työssä oli varmana saada ottaa valokuvia, joista olen ylpeä. Tämä oli myös hyvää harjoitusta Photoshopin käyttöön, sillä olen varma, että sitä voi tulla tarvitsemaan tulevaisuudessa. Nyt kun tiesi, miten niitä kuvia muokataan, niin editointi oli kivaa ja oli huojentavaa tietää, että kuvia pystyy hienosäätämään myöhemmin.

Se mikä tuotti minulle eniten hankaluuksia, oli ajanhallinta. Ja opin sen kantapään kautta, että koulupäivät 8–16 joka arkipäivä vie liikaa energiaa, enkä aijo koskaan tehdä sitä virhettä enää ja suunnitella ikatauluani liian kiireiseksi.

Tulevaisuus

Vaikka kuvataideharrastus on kestänyt monta vuotta ja siihen on joskus myös kyllästynyt, niin olen kiitollinen museo reissuista, sivistävistä oppitunneista, ja kun sain kuulla piirustus tunnilla ensimmäistä kertaa Greta Thunberistä, kävimme ulkona kuvaamassa ja piirtämässä. Sain ottaa kunnon studiokuvia, tutustua eri taiteilijoihin ja tavata kuvataiden harrastuksen lomassa parhaan ystäväni. Taideharrastus jatkuu varmaan nyt, kun voi harrastaa taidetta omaehtoisesti ja omalla aikataululla. Toivon näkeväni taiteen nyt uusin silmin. Uskallan ylittää enemmän taiteen rajoja, sillä silloin oppii. Tärkeää on tehdä taidetta itselleen. Minua on pidetty aina taiteellisena, mutta en tunne sitä omakseni. Paine alla menetän motivaation. Jatkossa teen taidetta ilman muiden hyväksyntää itselleni. Inspiroituisin muista ja kokeilisin juttuja koska se on kivaa. Valokuvaus intoni on vahvistunut. Olen ystäväystynyt kameran kanssa näiden vuosien aikana ja huomasin, miten tärkeää on ikuistaa elämän hetkiä. Miksi ei tekisi sitä hyvällä kameralla, jota osaa käyttää hyvin ja kun tekniikka on kunossa niin uskaltaa olla luova valokuvaaja. Sukulaisten ei tarvitse palkata ammattivalokuvaajaa, kun saa minusta vapaaehtoisen homaan. Ja tiedän, että vuosien aikana tässä vielä kehittyy. Elämähän on vasta alkamassa.